

Է Խ Ա Պ Թ Ա Ա

Օ Ր Ա Գ Ւ Ր Ը Ն Տ Ա Ն Ե Կ Ա Ն

Թ ի ի 16.

1858

Ա. Հ Ա Տ Ո Ւ

Շ Ա Վ Յ Ո
Դ Ա Տ Ա Պ Ա Ր Տ Ե Ա Լ Ք

3 Երբեմն կոմուհին իր ռոշման համեմատ անկէ ետքը բոլոր իր մոտադրութիւնը Սամարանկի գաղթականութիւնը ծաղկեցնելու դարձուց. յիսնէն աւելի գատապարտեալք մեծ գործունէութեամբ տներ ու պարտէզներ շինելու եւ ճախճախուտ տեղը չորցընելով՝ մշակութիւն որոնց բօլ իբրեւ ճարտարապետ եւ գործափար եղած էր: Վանարուզէն միւս գաղթականաց կ'առաջնորդէր նոր արտեր ու պարտէզներ շինելու եւ ճախճախուտ տեղը չորցընելով՝ մշակութիւն յարմար գետին ընելու: Իսկ ինքն Աւրորա իր երկու որգեգիրներով գաղթականութեան հարկաւոր եղած զգեստները կը հոգար: Բոլոր գաղթականք աս աղնուական տիկնոջ իբրեւ իրենց թագուհոյն կը հնազանդէին եւ անոր ամէն կարգադրութիւններն ու հրամանները փութով կը կատարէին: Ան վայրենի տեղը քիչ ժամանակ ետքը ծաղկեալ քաղաքի մը դառնալու մեծ յոյս կուտար: Ռեմնն կոմը Սամարանկ դառնալէն ետքը Սիւրգութին քանի մ'անդամ նամակ դրած եւ անոր գաղթականութեան մէջ պատահած դէպքերուն վրայ տեղեկութիւններ տուած էր: Կաւապետն ասոնց պատասխաններն անմիջապէս մասնաւոր թղթաբերով մը Սամարանկ կը խրկէր: Այսպիսի թղթաբեր մը վերջին անգամ Առ Աւրորա տիկին ուղղուած նամակ մը բերաւ որուն մէջ Սիւրգութ կը ծանուցանէր թէ ինք եւ իր նաւը մեծ վտանգի մէջ է, որովհետեւ անդղիական կառավարութիւնը զինքն սպաննողին կամ ողջ իրեն յանձնողին մեծ ստակի գումար մը խոստացած է. բայց կը յուսամ որ, կըսէր, աս վտանգը շուտով կ'անցնի եւ ան ժամանակին իմ Սամարանկի բարեկամներուս այցելութիւն մը կ'ընեմ: Միանդամյն կը ծանուցանէր թէ ինքն իլ տը ֆրանս կըդ-

գւոյն կառավարին հետ 800,000 ֆրանգի դատ մ'ունի, որուն համար հարկ է գաղղիա երթալ, եւ եթէ նոյն դատը վաստրկի, որուն հաստատ յոյս ունի, Տավասոնին երկու գուստարներուն տասնական հազար ֆրանգ պիտ'որ տայ անոնց հօրն իրեն ըրած օգնութիւններուն հատուցում մ'ընելու համար¹:

Վոյէ ետքը գրեթէ երկու տարի Սիւրգութին վրայ ամենեւին լուր մը չլաւուեցաւ. աս ժամանակիս մէջ Սամարանկի գաղթականութիւնն իր վերջին պայծառութեան հաստա, վայրենի լանտանգերիները կըրթեալ քրիստոնեայ եւ գործօն քաղաքացի եղած էին. ամէն կողմը ընդարձակ ու բերրի արտեր տեսակ տեսակ բերբերով լցուած կ'երեւային. Ճենացի ժիր պարտիզանաց բազմութիւն մը զանազան օգտակար եւ վաճառականութեան նիւթեր յառաջ բերող տնկեր կը մշակէին, եւ ան անկենդան ծովածոցը չեռաւոր աշխարհաց նաւերու ժողովատեղի ըլլալու կը սկսէր:

Զով եւ պայծառ իրիկուն մըն էր, գաղթականք օրուան աշխատութենէն յոգնած՝ հովանաւոր ծառերու տակ կը հանգչէին. Աւրորա իր որդեգիրներուն եւ գաղթականութեան գլխաւոր անձանց հետ իր վարդաստանին մէջ նստած՝ Սիւրգութին վրայ կը խօսէր եւ անոր այսակի ժամանակ նամակ չգրելուն պատճառին վրայ զանազան ենթադրութիւններ կ'ընէր: Նոյն ժամանակը ծովեղերը սպասող պահանը մակուկի մը մօտենալը ծանոյց. Ռեմնն ու բօլ անմիջապէս իրենց զէնքերն առին ու ծովեղերը փութացին, իրենց ետեւէն գնաց նաեւ կոմնուհին իր գուստարներով: Եկողը բարեկամ մը կ'երեւար. մակուկին գլուխը գաղցիական գրօշը յայտնի կը տեսնուէր: Երբ որ մակուկը բաւական յառաջ եկաւ գաղթականք անոր մէջ իրենց ծանօթ դէմք մը սկըսան նշամարել եւ քիչ մ'ետքն ամէնը միաբերան զՍիւրգութ ողջունեցին: Կաւապետը զուարթութեամբ

¹ Սիւրգութ աս դատն իրօք վաստըկեցաւ եւ իր խոստումը կատարեց: Աս առթով իր Գոտըլիա գոնուած ժամանակը (1805) Նարոյէն կայսրը զինքն իրեն կանչեց եւ իր ըստագոյ կարգի քաջութեններուն համար ուղեց իրեն ծովագետութեան պատիւ տալ, բայց Սիւրգութ հրաժարեցաւ եւ կայսրի պատույ ուղը մ'ընդունեցաւ: Երբ որ քիչ մ'ետքը Պատույ լէդէնին կարդն հաստառուեցաւ, Նարոյէն իրեն անոր մեծ խալը չնորհեց:

ցամաք ելաւ եւ իր հին բարեկամներուն հետ ընկերացած՝ բնակարանը գնաց. ուր իրեն համար փառաւոր ընթրիք մը պատրաստուեցաւ: Աւրորա հրամայեց որ նոյն իրիկուն նաեւ Դատավարտելոց առատ կերակուր եւ ծխախոս բաժնուի, որպէս զի իրենք ալ իր հին բարեկամին ու պաշտպանին այցելութեան համար ուրախութիւն մընեն:

Անթրիքը կատարուելէն ետքը բոլոր ընկերութիւնն եւ դլսաւորաբար Աւրորա կոմուհին Սիւրդուֆին աղաջեցին որ իր վերջին ժամանակներս ըրած նշանաւոր գործերը պատմէ:

Կաւապետն հետեւեալ կերպով սկսաւ իր պատմութիւնը:

Պղտիկ երկկայմ նաւ մ'որ քսան նաւաստի եւ երկու պղտիկ թնդանօթ ունէր, ուռուցեալ առագաստներով դէպ ի Խլ ար Փրանս կը յառաջանար. իր նաւաստիներէն տամնու հինգը Պրոդայնցի, երեքը Բրովանսցի, մէկը Ճենովացի եւ մէկը Փարիզցի էին: Յանկարծ մեծ պատերազմական նաւ մը սկսաւ երեւալ՝ որ յաջող հովով ծովուն երեսէն կը սահէր եւ ծովական թունց մը պէս յառաջ կ'երթար: Երկկայմին նաւապետն անմիջապէս իր նաւն աս հսկային վրայ ուղղեց եւ անոր բաւական մօտենալէն ետքն յայտնի տեսաւ որ արեւելեան Ճնդկաստանի ընկերութեան նաւերէն մէկն եր բազմաթիւ նաւաստիներով ու զինուորներով լեցուած եւ իր կողերն երեսունուվեց մեծամեծ թնդանօթներով զարդարուած: . . . Այսպէս կ'երեւար թէ Դաւիթ ու Գողիաթ ծովուն երեսն իրարու դէմ մենամարտելու ելած ըլլան: . . . Երկկայմին նաւապետն . . .

— Իր անունը գեռո մեզի ըսկիք, ըսաւ Բօլ.

— Պատմութիւնս լիննալէն ետքը նաւապետին անունն ալ կ'անուանեմ, պատասխանեց Սիւրդուֆ:

— Երկկայմին նաւապետն իր քսան նաւաստիներուն հրամայեց որ իրենց զէնքերը պատրաստ բանած՝ նաւուն ծածկը պահուին: Միայն ինքը ծածկին վրայ կանգուն կեցաւ, այնպէս որ “Պանանիանին”, — այսպէս կ'անուանուէր թնամեցն նաւը, — նաւաստիքը զինքն յայտնի կը տեսնէին եւ կը ծիծաղէին իր Ժմարական յանդնութեան վրայ որ պղտիկ ընկուղի փեճեկով մայնպէս համարձակ ան ահագին նաւին դէմ կ'երթար: Բայց աս յանդուդն յիմարն յանկարծ գաղղիական գրօշը պարզեց, եւ իր քսան քաշերուն հրամայեց իրենց հրացաններն եւ երկու թնդանօթներն արձակել, ետքն անմիջապէս թնամեցն նաւը Ճանկերով բունել եւ հեղեղի պէս անոր մէջ յարձակել, թէպէտ եւ երկուհարիւրի չափ արի սպառազները իրենց դէմ շարուած կեցած էին: Ասոր համար հազիւ թէ քսան քաջերն իրենց նաւապետին հետ Պանանիանին մէջ ոտք կոխեցին, թնամեցն բազմութենէն պաշարուեցան եւ անոնց մէջ բոլորովին աներեւոցի եղան:

Կ'նշուշտ աս քսաններն եւ իրենց հրամանաւարը կը կորսուէին եթէ արտաքս կարգի դիպուած

մը զերենք վտանգէն չաղատէր: Առաջին հրացաններէն զարնուողները Պանանիանին նաւապետուն եւ իր երկու տեղակալներն էին. ասով առանց առաջնորդի մասցած նաւաստիք քիչ մը ժամանակ շիոթեցան եւ անորոշ մնացին: Բայց կ'երեւայ թէ նշանով կամ նշանաբանով մանմիջապէս իրենց բռնելու ընթացքն որոշեցին, որովհետեւ ամէնը միաբան նաւուն երկրորդ յարկն իրենց ութ ընկերներուն մեռելները ծածկին վրայ թող տալով: Երկկայմին նաւաստիները կարծեցին թէ յաղթութիւնը կատարեալ ստացած են, եւ սկսաւ ուրախութեան երգեր երգել: Սակայն նաւապետն իրենց ըսաւ:

— ՈՒեծապէս կը սիսակիք եթէ կը համարիք թէ թշնամին բոլորովին նուածուած է. ես շատ նաւեր գիտեմ որոնք թշնամիէ առնուելէն ետքն իրենց նաւաստիքը նաւուն մէջ քաշուած եւ անկէ մեծ բռնութեամբ գուրս յարձակելով՝ իրենցմէ երկրպատիկ աւելի թշնամին յաղթահարած ու նաւերը նորէն իրենց ձեռք ձգած են:

Կ'աւապետն աս ըսելէն եաբը նաւուն սանդընէն վար ծուեցաւ եւ տեսաւ որ վարն երկուհարիւր նաւաստիք իրենց երկու առաջնորդ ընտրած՝ կը պատրաստուէին վեր ելել եւ իրենց քսան թշնամիները ակար որդերու պէս ճմիել: Յապաղելու ատեն չկար եւ իրօք ալ չյապաղուեցաւ: Կ'աւապետն անմիջապէս երկու թնդանօթներ գնդակներով լեցընել ու սանդիին գլուխը բերել առւաւ, եւ անոնց բերանը նաւուն մէջ ուղղելով՝ վարը գտնուողներուն բարձրածածայն պուաց.

— Զ ձեզ ձեր նաւուն հետ ծովուն տակը կ'իջեցընեմ եթէ ձեր զէնքերն անյապաղ նաւուն պատուհաններէն ու թնդանօթի ծակերէն գուրս չնետէք: Արդէն վառած պատրայգը թնդանօթի վառոգին մօտեցած էր: Կ'աւուն երկու կողերէն ճշմարիտ զինատարափ մը ծով թափուեցաւ. Պանանիանին նաւաստիքն նաեւ կերջին գանակը գուրս նետեցին: Ի վերայ այսր ամենայնի երկու թնդանօթներն իրենց տեղն անշարժ մնացին, որովհետեւ երկուհարիւր անզէն մարդիկ կրնային մլշտ քսան զինեալներու վտանգաւոր ըլլալ: Կ'աւուն վարի կողմն ամենայն ինչ հանդարտ ու լուռ մնաց մինչեւ որ երկու նաւերն Խլ տը Քրանս հասան: Արտաքս կարգի եղաւ կղղւցն բնակչաց ապշութիւնն երբ որ բռնուած նաւուն փորէն երկուհարիւր գերեաց գուրս ելլելը տեսան: Ամենէն աւելի ուրախալին ան էր որ երկկայմ նաւն իր նաւաստիներէն եւ ոչ մէկ հոգի կորսնցուցած կամ ուրիշ վեսա մը կրած էր¹:

— Ատուգիւ գիւցաղնական գործք, ըսաւ Աւգոստա, բայց հիմայ ժամանակն է որ նաւեւ նաւապետին անունն ըսէք:

— Տիկին, պատասխանեց Սիւրդուֆ, ան նաւապետը ձեր առաջնին որդւոցն՝ որ Ռոպերդ պիտոր

¹ Աս պատմութիւնը, թէպէտ եւ անհաւատալի երեւայ, բոլորովին իր ամէն պարագաներովն ստոյդ է:

կոչուի, կնքահայր պիտ'որ ըլլայ¹: Բայց հիմայ հարկ է որ անհկայ ձեզի հրաժարական ողջյուր տայ, որով հետեւ կարեւոր գործք մը զինքը կը ստիպէ փութով ճամբայ ելլել: Աս ըսելով աթոռէն ելլա:

— Շատ կը բաղձայինք ան կարեւոր գործքն իմանալ, ըստ Աւրորա կոմնուհին:

— Ձեզմէ ամենեւին բան մը չեմ կրնար ծածկել... ուստի լսեցէք. Վերջին անդամ անդղիական «Գէնդ», նաւը բոնեցի՝ որ երեսուն թնդանօթ կը կրէր: Ասոր մէջ գերմանացի տիկին մ'ալ կար որ ճամբայ ելած էր իր ամուսնոյն Սէն Ճըն զօրապետին քովի երթալու. Խեղջն իսկզբան կարծեց որ ծովաշէններու ձեռք ինկաւ, եւ արտաքյ կարդի էր իր յուսահատութիւնը. սակայն վերջապէս կարող եղայ զինքն հանդարտեցընել ու խօսք տուի շուտով զինքն իր ամուսնոյն քով տանիլ: Աս գիշեր հարկ է ճամբայ ելլել:

— «Անւապետ, պատասխանեց կոմնուհին, գուք ամենայն կերպով Գաղղիան կը ներկայացընէք. մէկ ձեռքով քաջ դիւցալն իսկ միւսով վեհանձն աղնուական մըն էք... Աս միւսն ինձի տուէք եւ ամենքնիս մինչեւ ծովեզը ձեզի լնկերանանք:

Դոլոր ընտանիքն ոտք ելան եւ Սիւրգութին ու կոմնուհիցն հետեւեցան:

— Որչափ փոխուեր են աս տեղերս, ըստ նաւապետն երթալու ժամանակ. Բնչ գեղեցիկ են աս արտերն ու պարտէզներն: Այս ամենայն, Տիկին ձեր արդինքն է. ձեր անունն ամէն ժամանակ միշտ օրհնութեամբ պիտ'որ յիշուի: Յառաջադցյն աս կողմէրս մօտեցող նաւերն ուրիշ բան չէին գտներ, բայց եթէ կատաղի վագրներ եւ անշէն անապատներ. իսկ հիմայ եթէ գժբախտութեան պատահած կամ վտանգեալ նաւ մը հոս գայ, բարերար ասպնջականներ պիտ'որ գտնէ:

— Ասիկայ միայն իմ արդինքս չէ, կրկնեց Աւրորա, Ռեմն կոմնը, Տէր Բոլ եւ Տէր Վանտրուզէն իրենց անխոնչ աշխատութիւններով մեծապէս նպաստ եղան:

Ոիւրգուֆ ծովեղելք համնելէն ետքն ամէն մէկ բարեկամներուն հրաժարական ողջյուր տուաւ, եւ Աւրորային գառնալով՝ Տիկին, ըստ, յանուն Գալշղայի ձեզի շնորհակալ եմ. Գուք աս տեղս Ճավայի դատապարաւելոց համար ճշմարիտ դրախտ մը պատրաստեցէք:

~~~~~

ԵՐԿՐԻՆ ՔԻՄԻՑԱԿԱՆ ՈՒԹԻՒՆԸ

(Տարունակութիւն եւ վերջ տես թիւ 15)

Աթէ ջուրն աշխարհիս սկիզբէն մինչեւ Տիկակ շարունակ ու անվրդով գործէր՝ բարերը փշէր ու խորունկ տեղերը նստեցընէր, Տիմակ երկիրը բո-

¹ Աւղոստա օրիորդը տարիէ մը վեր Ռեմն կոմնին, ինչպէս նաև իր քայրը Բոլին ամուսինն եղած էր:

լորովին հարթ պիտ'որ ըլլար եւ ջրով բալորովին ծածկուած: Սակայն ջրոյն հսկայական գործքեր գործ ատեն՝ կենդրոնական կրակն անգործ չկենար. Մէկ կողմանէ ինքն ալ երկրին կեղեւը ներքուստ կը թանձրացընէ՝ իր ջերմութիւնը հանքերու ու մետաղներու եւացած հալած գանէն քաշելով, կամ լաւ եւս, ջերմութիւնը դուրս տալով, որով հալած հանքերուն վերին երեսը կը սառի, բայց միւս կողմանէ ծովուն մէջ չինուած քարերն ալ կամ յանհարծական շարժերով եւ կամ կամաց կամաց ծովին երեսէն վեր կը հանէ: Աս եղանակաւ քանի մը ծուլերու մէջէն կզզիներ ելած են այնպիսի ժամանակ մը, որ գեռ ապրող մարդիկ կրնային տեսնել: Գամձադպայի քով 1814ին ծովուն մէջէն յանհարծ 3000 ոտք բանձր կղզի մ'ելաւ: Ինդոս գետին բերանը 60 մղոն երկայն եւ 16 մղոն լայն երկիր մը 1819ին երկրաշարժէ մը իր յառաջուան տեղէն 10 ոտք բարձրացաւ: Եւրոպայի հիւսիսային Արեւելեան ծովուն ափունքը վերջի 100 տարուան մէջ անդաշաբար խել մը ոտք բարձրացած են. ասոնց նման ուրիշ շատ օրինակներ կը բերենիք եթէ ընթերցողը ձանձրացընելու վախ չունենայինք: Ասկէց է որ շատ անդամ ծովուն խեցեմորթներն այնպիսի տեղեր կը գտնենք, որոնք ծովուն երեսէն շատ բարձր են ու լեռներ կը ձեռւացընեն:

Երկիրը ծովէն բարձրանալուն ու ցամաք ըլլալուն պէս՝ գարձեալ օդին ու ջրին կրծող ու փշող աղդեցութեան տակը կ'ինայ, դարձեալ կը փշրի ու կը քայքայի եւ փշորներն ու խախտած քարերը հեղիներու, անձրեւներու ու փոթորիկներու ձեռք խորունկ տեղեր կը տարուին, ուր կամ նոր քիմիական փոփոխութիւն կրելով, կամ ուրիշ նիւթերու հետ խառնուելով եւ կամ առանց ամենւին փոփոխութիւն մը կրելու, (որն որ շատ ժամանակն է), նորէն իբրեւ միուր յատակը կը նստին, ու նոր կարգ ժայռեր կը կաղմն: Այսպէս երկրին մակերեւոցթը անդադպար փոփոխութիւններ մէջ է, բայց միշտ նշնչափ սաստկութեամբ չէ, երբ որ թթուները գեռ շոգեկից օդին ու ջրին մէջ էին, երբոր կենդրոնական կրակը աւելի սաստիկ էր ու երկրին կեղեւը գեռ աւելի բարակ՝ անշուշտ աս տարրներն աւելի աղդեցութիւնն ունէին քան թէ հիմա:

Միայն ջրոյն մեքենական զրութեամց համար կրնայ ըստուիլ որ երկրին պատելէն ետքն աւելի զօրացան, որովհետեւ անկէց ետքը զանազան բարեխառնութիւններ ըլլալով՝ ջուրն ալ զանազան կերպարանք կ'առնու, երբեմն իրեւ հեղուկ երբեմն պինդ մարմնոյ պէս սառած եւ երբեմն օդի պէս ցընդած: Եւ աս փոփոխութիւնները ամենամեծ մեքենական աղդեցութիւններ ունին: Միտ գնելու է որ ջուրն հեղուկ վլճակի մէջ ամենափոքր միջոցը կը բռնէ. իսկ սառելու ատեն բիւրեղներ կը կազմէ որոնք իբրեւ յարմար գիրքն առնելու համար կը տարածութիւն ու աւելի տեղ կը բռնէն: Աս տարածութիւնը երկրին մակերեւութիւն վայ այնչափ մեծ աղդեցութիւն ունի, որ ժամանակի ճշմարիտ ժանիք կրնայ բռուի, որով կամաց կամաց ամբողջ լեռներ կը քայքային կ'ինան: Ամառն իբրեւ անձրեւ իջած ու բարերու ծերպերու մէջ մտած ջուրը՝ ձմեռը սառելով բըռ-

նութեամբ միջոցնին կ'ընդարձակեն ու ժայռը նաեւ կը ճաթեցնեն: Իսկ բեկորներն ետքէն լունէն վար կը թաւալին: Ասկէց է որ լեռներուն ձորերն ու փսակը գարնան քարերով ու հողերով կը լեցուին, եւ լեռներուն բարձրութիւնը ժամանակաւ կը նաւազի: Աս եղանակաւ լեռներուն անհարին խոչը կտորներ ալ կը խափատին ու կամ իրենց ծանրութեամբը, կամ փոթորիկներու եւ կամ հեղեղներու ձեռքը կ'առնուին ու ստորին հեռաւոր տեղերը կը տարուին, ուր պյատեակ հողերու կամ ժայռերու մէջ կղզի մը կը ձեւացընէն՝ թափառական կոճղ անուամբ: Իսկ զրին գետերուն, սահանքներու ձեռքը ինչպէս նաեւ ողբղութերով ըսած աւերն ու փոփոխութիւններն ամէնուն ծանօթ են:

(Օ) դին ու ծովին թթուները շատ նուազ ըլլալով՝ ժայռերէն առնուած ու ծով տարուած փշոր քարերն ալ շատ քիչ քիմիական փոփոխութիւններ կրելով յատակն իջած կարծրացած են: Կախնական կրին կաղմութենէն ետքը, որ ժամանակը ծովը մաքրուեցաւ, բոլոր շինուած կարդ կարդ հողերը կամ պարզապէս ջրի մէջ լուծուող կրի ու կասի կարգեր են, եւ կամ նյոն կրով ու կառով ծեփուած ու կպցուած որձաքարի (աւազի) հատերէ շինուած աւազաքարեր, եւ կամ նյոնպէս կրով ու կառով կը պացուած քարերու խոչը կտորներ, որոնք քարանց կուտակութիւն (conglomerat) կը սուին: Ասոնց գյոնն ու հաստատութիւնը կպցընող նիւթին տեսակէն է: Ասոր միտ դնելու որ կարդ կարդ ժայռերը որչափ նոր են կամ վեր են՝ այնչափ փիրուն են ու նուազ կարծրութիւն ունին, մինչեւ մակերեւեցըթը բոլորովին փշած հով է: Ասոր պատճառը մէյ մը քիմիական միաւորութեանց պակսութիւնն է, մէյ մը վրանին քիչ ծանրութիւն ունենալն է, մէյ մ'ալ իրենց նոր ըլլալն է, որ գեռ առջներուն չափ ժամանակ չեն ունեցած կարծրանալու: Բայց ուր որ քիմիական զօրութիւնները մտած են բաւական կարծր քարեր յառաջ բերած են, ինչպէս են մակերեւութիւն մտանած կրաքարերը:

Խնչպէս կ'ըլլայ, պիտի հարցընէ մէկը, որ երկիս կենդրոնը քաշուած ծածկուած կրակը երկրիս մակերեւութիւն վրայ ասանէ փոփոխութիւններ յառաջ կը բերէ: Յայտնի է մեղեղ կաղերուն ու շոգիներուն զօրութիւնը. վառօգով ժայռեր կը փլցընենք, ու քաղաքներ օգը կը հանենք, իսկ շոգւով անչնարին հաստութեամբ երկամներ կը ճաթեցընենք, անչնարին ծանր բեռեր կը վերցընենք եւ թէ ջրի ու մէ ցամաքի վրայ քաղաքներ կը շարժենք կը տանինք: Բոլոր մեր գործատանց մքենաները շարժողը շոգին չէ մի: Նյոնը շատ անգամ մեծագոյն չափով երկրին տակն ալ կը դործէ: — Խնչպէս յառաջագոյն արդէն ըսած ենք երբոր հալած հանքերը սառելով՝ երկրին բոլորտիկը կեղեւը կաղմուելու սկսաւնիւթերուն քովէ քով գալէն շատ տեղ պատառուածներ յառաջ եկան որոնցմէ ներսի հեղուկներն ու ձգտած կաղերը գուրս կը պորտկային, եւ ետքէն նյոն հեղուկները սառելով ծակերը կը գոցուէին: Ասիկա առանց մեծ յեղափոխութեան մը կ'ըլլար քանի որ կեղեւը գեռ բարակ էր. ետքէն թանձրու-

թիւնն անընդհատ աճելով՝ ալ Պլատոննեան զօրութեանց կարելի չէր ասանէ դիւրաւ ճամբայ բանալը. ի հարկի պէտք էր մեծ բոնութիւն բանեցընէլ, ու վուկանեան կամ հրաբրային զօրութիւններն օդնութեան առնել: Բայց ուստի՞ է աս հարկը:

Կեղեւը թանձրացած ատեն՝ քարերուն կարգերը անհաւասար հանգամանաց մէջ էին. Պլատոննեան վերին ժայռերը, որոնք ամենէն յառաջ սառեցան, ալ կատարեալ պնդացած էին եւ հեղուկ կենդրոնին բոլորտիկն հաստատուն կամար մը կը ձեւացընէին առանց հեղուկը ճնշելու: Ասոր հակառակ աւելի խորունի եղած կարգերը կամ ժայռերը՝ առաջներէն ետքն հետոցէ հեղուկ վիճակէն պնդացան: Աս գործողութեան ատենը նիւթերը բնականապէս անհաւասար եղանակաւ կը քաշուին, ինչպէս առջի ժայռերուն վրայ տեսանք: Եւ որովհետեւ վերի կողմը հաստատուն կեղեւին հետ կպած կ'ըլլան, չն կրնար անոնցմէ բոլորովին բաժնուիլ, հապա կէս մը հեղուկին հետ հաստատուն մնալով վերինէն կը բաժնուին, կէս մ'ալ վերինէն հետ հաստատուն մնալով վարինէն կը բաժնուին եւ ասկէց իրենց սառած ատենը զանազան ուղղութեամբ ու տարածութեամբ խոռոչներ ու ճեղքուածներ յառաջ կը բերէն: Աս գործողութիւնը պղտիկ չափով մը կը տեսնենք մեր աչքին առջեւը սառած լաւաներուն ու երկաթի աղտերուն վրայ, որոնք ծակտիկներով լեցուն կ'ըլլան: Եւ թէ իրօք երկրիս մէջը դեռ աշադինապէս աղտերու ապացուցապէս հաստատուած է: Աս պարապա միջոցներն ըստ մասին հետոցէ լեցուեցան կէս մը ջրով, կէս մը կաղերով ու գոլորշիներով եւ կէս մ'ալ մտած հանքերով:

Խնչպէս ծանօթ է, ջուրն այնչափ խորունի կը մտնէ կ'իջնայ, մինչեւ որ անթափանցելի արգելքի մը հանդիպի: Ուստի նեպտունեան ժայռերուն փոսերուն ինչպէս նաեւ Պլատոննեան զանգուածներուն ճեղքուածներուն մէջէն դիւրաւ սաստիկ խորունկ տեղերը կը հասնի, ու ընդարձակ խոռոչներու մէջ կը ժողովուի: Ասով նախ՝ ջրին մէկ մասը երկրիս մակերեւութիւն աներեւյթ կ'ըլլայ, որով ցամք երկիրն աւելի կը տարածուի: Երկրորդ շատ խորունկ անեղերն իջած ջուրը կը տաքնայ ու շոգւով կը դառնայ, որն որ յառաջառն պէս դէպ ի վեր ելլելու ճամբայ դիւրաւ չգունելով՝ արտաքրա կարգի ձգտականութիւն կը ստանայ, սուլելով, մոնչելով ու որոտարով դրացի խոռոչներուն մէջ կը մտնէ կը պարտի, երկիրը կը գողացընէ կը շարժէ, ընդարձակ գաւառներ կը բարձրացընէ ամպերէն վեր կը հանէ, մինչեւ որ կամ (պաղերով կամ ուրիշ եղանակաւ) ձգտականութիւնը կորսնցընէն եւ կամ բռնութեամբ երկիրը պատուելով իրեն ճամբայ բանայ ու աշագին գոչմամբ շոգիները, կաղերն ու անոնց հետ ուրիշ քրէական նիւթերը (լաւաները) դուրս նետէ: Աս երեւութեան յառաջագոյն աւելի յաճախ

էին, երբ որ ջրցն ու կենդրոնական կրակին անջրալեռը գեռ շատ թանձր չէր եւ մէջը մտած շոգիներն ու կազերը դուրս ելլերու օրոշ ճամբայ մը շունեին: Զիմակ հրաբուխ լեռները՝ Աղեքս. Հումկոլտ երեւելի երեկախօսին բացատրութեամբն ըսելու համար, երկրիս “յաղահովութեան դռնակներն,, են: Մեքենագէտ ընթերցողը պիտի գիտնայ որ շոգեշարժ մեքենաներուն կաթսային վրայ ծակ մը կ'ըլլայ, որն որ շոգւցն չափէն աւելի ձգտականութիւն ունեցած ատեն ինք իրենը կը բացուի, եւ անկէց աւելորդ շոգին դուրս ելլերով կաթսան ճաթելէն կ'աղատի: Ասանկ են նաեւ հիմակուան հրաբուխները: Եթէ երկրին մէջ վերի ըսուած եղանակաւ ջուր մանելու ու շոգի դառնալով ըլլայ՝ ի սկզբան քիչ մ'ասդին անդին կը պտըսի, որոտումներ ու շարժեր կը պատճառէ, բայց շուտով դուրս ելլերու ճանբան կը գտնէ ու կրակով ու լաւաներով դուրս կը յարձակի: Զիմա նոր ճամբայ բանալը կամ նոր հրաբուխ մը երեւան ելլերով շատ քիչ կը պատահի:

Հրաբուխ լեռներէն ելած լաւաները՝ կամ Պղուտոննեան ժայռերէն եւ կամ անոնց տակն եղած հրացեալ ու հեղուկ քրէական նիւթերէն (այսինքն պաղաղդէ, տրաքիդէ, մելափիւրէ եւ այլն) կազմուած են մետաղներու զօրաւոր իստոնութով: Աս լաւաներն առատութեամբ դուրս ելլերով լեռան բոլորտիկը կը տարածուին, անոր հովիաներու մէջ կիշնան կը դիզուին ու նեպտունեան ժայռերու վրայ վուլյանեան կամ հրածին ժայռեր կը ձեւացնեն:

Բայց հրաբուխներն իրենց դուրս ժայթքածներով նոր նիւթ միայն չեն աւելցներ, դրացի քարերու ներքին կապին ալ կը թափանցեն, ու քիմիապէս կ'աղդէն: Նախ եւ յառաջ դուրս ելած հրացեալ ու լցծ լաւաներն իրենց տարութեամբը միայն դրացի ժայռերուն վրայ մեծ փոփոխութիւն յառաջ կը բերեն: Կրաքարը հազարաւոր ոտք տարածութեամբ զարմանալի եղանակաւ կը բիւրեղանայ: Իրանտապին վերաբերեալ Ռազմին կղզւցն վրայ կը տեսնուի, որ պազարդի անցքերու կամ երակներու քով եղած կաւիճը բիւրեղակերակ մարմոր դարձած է. մանրացուցով տեսնուող մանր բուստերը՝ մանրացուցով տեսնուող մանր բիւրեղակերու կուտակութիւն մ'եղած են, որոնց վրայ գործարանաւոր կազմութեամն եւ ոչ հետքը մնացած է: Նշն լաւաներու տաքութենէն կաւուտ աւազաքարը երբեմն կը թրծի, այսինքն կէս մը կը հալի, եւ երբեմն բոլորովին կը հալի ու կ'ապակենայ: Հրաբուխներու աս եղանակաւ պատճառած հրացին կերպարանափոխութիւնները շատ են, բայց քիմիական փոփոխութիւններն ալ քիչ չեն: Ինչպէս ըսած ենք՝ լաւաներուն հետ, եւ առանց անոնց ալ, հրաբուխներէն առատ ջրց ջերմ շոգի ու զանազն կազեր ալ կ'ելլեն, ինչպէս քլորախառն ջրածին, ածխոյ թթու, եւ գլխաւորաքար ջրացած ծծումք, որն որ ետքէն ոքսիտանալով ծծմբց թթու (Քելապ) կ'ըլլայ: Ասոնք հազարաւոր տարիներ ասանկ շարունակ

ելլելով՝ բոլորտիկն եղած ժայռերն ի՞նչ վոփոխութիւնները չեն կրեր: Կախ եւ յառաջ իրենց մէջն եղած ցնդական կազերը կամ նիւթերը տաքութենէն դուրս կ'ելլեն կ'արձակուին, ու իրենք թէ գոյնը կը փոխեն եւ թէ աւելի հաստատութիւն մը կ'առնուն: Բայց երբեմն ալ շոգիներուն ազդեցութենէն իրենց հաստատութիւնը կը կորսնցընենն փիրուն կ'ըլլան: Ասկէց զատ կազերուն հետ միանալով նոր հանք մը կ'ըլլան, զօր օրինակ կրաքարը ծծումքին հետ միանալով բիւրեղացած գաճ կ'ըլլայ, որն որ եթէ տաքութենէն իր մէջն եղած ջուրը կորսնցընելու ըւլլայ՝ անհիդրիդ ըսուած քարին կը գառնայ: Կայնպէս կրի հողը ածխաթթու մագնեսիային հետ միանալով թափանցիկ ձերմակ տոլոմիդ կամ դառն կիր ըսուած քարը կ'ըլլայ, որն որ ընդարձակ լեռներ կը կաղմէ: Բոլոր քիմիական փոփոխութիւնները մէկիկ մէկիկ յառաջ բիւրելը մերթիս էջերը չեն ներեր: Բայց այս ետքի քիմիական կերպարանափոխութիւնները, որոնք հրաբուխներուն քովերը կը տեսնուին, հանքային աղբիւրներու ձեռքք ալ կ'ըլլան, որովհետեւ ասոնք ալ աս տեսակ կազեր ու թթուներ ունին:

Աս եղանակաւ երկու մեծ ճարտարապետները ջուրն ու կրակը քիմիական ինչպէս նաեւ մէքենական զօրութեամց ձեռօք փոփոխակի աւրելով ու շինելով երկրիս աչեղ ու սքանչելի չենքը շինեցին եւ դեռ կը շինեն: Միշտ երկուքը մէկտեղ են եւ երկուքն ալ հաւասարապէս գործակից եղած են, ոչ մէկը միայն աւրելով եւ ոչ միւսը միայն շինելով, այլ երկուքն ալ հաւասարապէս թիւնելով եւ թէ շինելով: Երբեմն երկու զօրաւոր կողմնակցութիւններ կային, որոնցմէ մէկը երկրիս շինքը մէկ ճարտարապետին ջրին միայն կու տար ու ինք զննք նեպտունեան կանուանէր, իսկ միւսը՝ միայն միւս ճարտարապետին՝ կրակին կու տար, ու վուլյանեան կամ հեփեստեան անուն կը կրէր: Ժամանակը ցուցուց որ երկու կողմնակցութիւններն ալ շինքին միայն մէկ մասը կը տեսնէին: Ամբողջ տեսնողն անմիջապէս երկու ճարտարապետին ձեռքը քան կը ճանչնայ:

Ճ

Ա Բ Ո Ւ Ե Ս Տ Ա Կ Ա Ծ

Արուեստով ձուկ բազմացընելող եւ սևուցամելող կերպ:

Վանի մը տարիէ ի վեր Գաղղիայի, եւ Անդղիայի մէջ սկսած են մասնաւոր արտեստական կերպով մը ձկերը շատ յընել: Աս կերպ ձկնաբառ ծովթիւնն արդէն անցած դարտն մէջ գերմանացւոց ծանօթ էր, սակայն մինչեւ աս դարս շատ քիչ տեղ ի գործ կը դրսէր, եւ հազիւ 1848ին Գաղղիական կառավարաթեան ջանքովին սկսաւ հասարակ ըւլլա: Ձկնաբառ ծովթեան արտեստը շատ յառաջ տորաւ եւ կատարելագործեց Միկ գաղղիայի անտառապետն, եւ իր գտած կերպովին հիմայ թէ Գաղղիա թէ Անդղիա եւ թէ Հովանտա ձաւի ամեցյնելու մէծամեծ հիմնարկութիւններ հաստատաւած են, որոնց մէջ ձկերն հետեւեալ կերպով կը բազմացնեն:

Զկանց ձու ածելու ժամանակները քանի մը սերմնաւոր (արու) քանի մ'ալ ձուաւոր (էդ) ձգեր կ'առնուն եւ մեծ սերմնարանաց (մեծ ամաններու) մէջ կը պահեն: Աս սեմնարաններն երկու յատակ կ'ունենան որնց վերինը բարակ ճիւղերէ հիւսուած վանդակի ձեւ ունի, իսկ վարինը մազէ մալ մըն է: Աս երկու յատակները ձկերուն իրենց ձուն դիւրաւ ածելու կ'օդնէ, որովհետեւ ձուաւոր ձուկը ճիւղէ վանդակին քսուելով իր ձուելը գիւրութեամբ կ'ածէ՝ որոնք վանդակին ծակերէն վարի մողածեւ յատակին վրայ կ'իյնան ուր սերմնաւորները զանոնք (ձուերը) կը բեղմնաւորեն ինչպէս որ բնութեան մէջ կը պատահի: Բեղմնաւորութիւնը կատարուելէն ետքը ջուրը տասը վայրիեան հանդարաս թողի կու տան, եւ ետքը ձկնարանաց մէջ կը պարպէն ուր ձուերը կը կենդանան ու ձկի կերպարանք կ'առնուն: Աւելի հատակ է հետեւեալ կերպը:

Զկերուն սերմնան եւ ձուին հասունացած ժամանակը, մաքուր սկաւառակ կամ արծնած (աբրլը) աման մը կ'առնուն, որոնց բերանն ու յատակն իրարու հաւասար կ'րլայ, որպէս զի ձուերն որչափ կարելի է տարածուին եւ իրարու վրայ չգան, զանոնք մաքուր ջրով կը լեցնէն. եւ ձախ ձեռքով ձուաւոր (էդ) ձկի մը գլխէն ու կուրծքին թեւերէն վերէն վար շիտակ՝ ամսնին վրայ կը բանեն: Հասարակորէն այսպէս բանելով՝ ձուերն իրենց բնական ծանրութեամբը ձկան փորէն գուրս ջրին մէջ կը թափին: Եթէ չեն թափիր, ձուկը բանողն իր ոչ ձեռքին բժամաստովն ու ցուցամաստվ մեզմով անոր փորին վարի կողմը կը շփէ. իսկ եթէ ասով ալ ձուերը չեն թափիր, ձուկը նորէն ձկնարանին մէջ կը թողուն եւ քանի մ'օր ետքը նոյն գործողութիւնը նորէն կը կրինեն. որովհետեւ ձկերն ալ թըլւչնոց պէս իրենց ձուերը մէկ օրուան մէջ չեն կինար ածել, այլ շատ օրեր եւ երբեմն քանի մը շաբաթ՝ հարկաւոր է մինչեւ որ իրենց բոլոր ձուերը գուրս հանեն: Մերմնաւոր ձուին ալ մի եւ նոյն ժամանակ եւ նոյն կերպով ամսնին վրայ բանելով՝ սերմն անոր մէջ կը վազզընեն, որ ձուերուն հետ միանայ եւ զանոնք կը բեղմնաւորէ:

Ակաւառակին մէջ լեցաւած ջրին տաքութիւնը ձկերուն ձու ածելու ժամանակին համեմատաելի կամ նուազ կ'րլայ, որովհետեւ բեղմնաւորութեան համար որոշեալ տաքութեան աստիճանն մը հարկաւոր է: Գարզիայի մէջ եղած զանազան փորձեր ցուցուցած են թէ ձեմեռը ձուածող ձկերուն համար Յ մինչեւ կ¹/₂ Առամիւրի աստիճան տաքութիւն սենեցող ջուր, գարնան սկիզբն ածողներուն համար Յ մինչեւ 8, իսկ ամառն ածողներուն համար 16 մինչեւ 20 աստիճան տաք ջուր հարկաւոր է:

Բեղմնաւորութեան ազէկ յաջողելուն համար անհրաժեշտ հարկաւոր է ձուերն ու սերմը մի եւ նոյն ժամանակ սկաւառակին մէջ թափել կամ վազզընել, որովհետեւ սերմը շատ շուտ իր զօրաւթիւնը կը կորսնցընէ. եւ եթէ անմիջապէս ձուին հետ շիմիանար, ալ զանիկայ բեղմնաւորելու շիկնար գործածուիլ: Վասն զի ձուերն իրենց նոր ածուած ժամանակն հազիւ աչքի երեւալու խիժային նիւթով մը պատած են, որ իրենց ջրին դպջելէն քանի մը մանրերկորդ ետքը կը սկսի մեծնալ, որով բեղմնաւորիչ հիւթը (սերմը) կարուղ չըլլար ձուին մօտենալ: Աս արգելուք գէթ ըստ մասին վերցընելու համար հարկ է ձուերը նկարչի վրձնուվ մը շարժել, բայց զգուշանալով որ անոնց վրայի խիժային մորթը չպատասի, որով բոլորովին անբեղմնաւորելի կ'ըլլան:

Չուերը բեղմնաւորութիւն անմիջապէս ետքը զանոնք ձկնարանաց մէջ կը գնեն, որոնք հետեւեալ կերպով շինուած են: Մեծ հոլէ ամանի մը յատակը, որ 20—25 լիտր ջուր կ'առնու, քանի մը կարդ պղտիկ խմաքար (լուսալու) աւազ եւ ածելոյ վոշի դրուած է ջուրը զուելու համար: Զգուռած ջուրն աս ամսնեն ծորակով (մուսական) մէջ ուրիշ արծնած հոլէ ամսնի մէջ կը վաղէ եւ անկէ գարձեալ որիշ ծորակով մեծ տակառի (լուս) մէջ կը ժողովուի: Բեղմնաւորութ ձուերը ձիամազէ հիւսուած տափակ կողմներու (սէլ) մէջ գներով աս տակառներուն մէջ կը գնեն, այնպէս որ միայն անոնց (կողմներուն) վերին եղեցը ջրէն դուրս կը մնան: Աս ամեսով կաղմածը խրճիթի մը մէջ կը դրուի որ ամէն կողմնէ պատուհաններ ունի որպէս զի անոնցմէ օդ, լցու եւ ջերմութիւններս մանեն եւ անկենդան ձուեր կենդանացընեն:

Չուոց բեղմնաւորութիւն քիչ մ'ետքն անոնց վրայ փոփոխութիւն մը կը նշմարուի. իրենց մէջի նիւթը կը սկսի պղտորի եւ իրենց նոր ածուած ժամանակին անեցած թափանցիկութիւնը կը կորսնցընեն: Բայց կամաց կամաց դարձեալ կը զուսուին եւ թափանցիկ կ'ըլլան: Աս փոփոխութիւնն իսկզբան՝ մասնաւոր քանի մը տեսակ ձկանց ձուերուն վրայ պարզ աչքով տեսնել կարելի չէ, ոսկայն մանրացուցով մը յայսնի կը տեսնուին: Ան ձուերուն մէջ որոնք արու ձկան սերմով բեղմնաւորութ են, քիչ մը ժամանակ ետքն աղեղնաձեւ գիծ մը կը սկսի երեւալ. ասոր երեւան ելլելու ժամանակը ձկանց տեսակին եւ ձուերամ գտնուած ջրին ջերմութեան աստիճանէն կախում անի: Աս գիծը հետղետէ կը մեծնայ, իր ծայրերէն մէկը կ'երկրնայ եւ ձկան պոշը կը կազմէ, իսկ միւս ծայրը թիակի ձեւով կը լցոնայ եւ գլխու ձեւ կ'առնու. ասոր վրայ ձկնին աշուըներն իբրեւ երկու ամենափոքը գորշ բժեր յայսնի կը սկսի երեւալ: Ուշափ որ ձկնին երկու ձուին մէջ կը կերպառութիւնն այնչափ աւելի իրենց շարժումը, պարզ աչքով ալ յայսնի տեսնուելու կը սկսի. աս շարժման զօրութեամբ զիրենք պատուղ խիժային մորթը կը պատուի եւ իրենց մէկ մասը գուրս կ'ելլէ, եւ ձկան ըրած ճիգուլը քանի մը ժամանակ եւ նոյն մորթն իրենց բոլորուն բոլորովին կը բաժնաւի:

Չուերուն բեղմնաւորութենէն մինչեւ իրենց կենդանանան ու ձկան կերպարանք աւենուն անցած ժամանակը ձկանց տեսակին համեմատ զանազան է. ոմանք 8 օրուան մէջ կը կենդանան, ոմանք 10—15 օրուան մէջ, իսկ ոմանք 11/₂ մինչեւ երկու ամիս կ'ուղեն: Սակայն ձուոց շուր կենդանանալուն կամ ձկանալուն շատ կ'օդնէ իրենց գրանուած ջրին տաքութեան աստիճանը: Մի եւ նոյն տեսակ ձկան ձուի ի արեւի տակ դրուած եւ անփոփոխ մնացած ջրին մէջ 8—9 օրէն կը ձկանան, իսկ շքի մէջ դրուած եւ յաման նորոգուած ջրի մէջ հազիւ 18—20 օրուան մէջ:

Չուերը մինչեւ իրենց ձկանալու ժամանակը մէծ մոտպութիւն ու խնամք կ'ուղեն: Գլխաւորաբար ձկնարցները փոյթ կը տանին որ ձուերն իրարու վրայ չդիմուին յատակը տարածուեին, վասն զի իրարու վրայ գիղուած ձուերը կենդանանալու համար շատ երկայն ժամանակակ կ'ուղեն, եւ շատ անգամ ամենեւին չեն կենդանանանար: Երբեմն ձուոց մէկքանին սպականելով կը սկսի իրենց մօտաւոր ձուերն ալ պատականել, եւ եթէ անոնց վրայ չհակուի եւ աւրուածները գուրս չհայտնին ամէն:

Խորճթին պատուհաններն ըստ հարկաւորութեան պէտք է բանալ կամ գոյցել եւ կամ ջրին մէջ տաք կամ պաղ նոր ջուր լցոցնել: Զինիկները զիրենք պատող մորթէն աղասեւլն եւքը քիչ մը ժամանակ կերակրոյ հարկաւորութիւն շունին, վասն զի ծուերուն կեղեւեին մէջ իրենց մառնդ կը գանեն: Բայց երբ որ աս աննդարար հիմթը կը ապառի, կը սկսին զանոնք արուեստով կերակրել: Ասոր համար կամ ձինիկներն անմիջապէս ան աւազանաց կամ լճերու մէջ կը դրուին որոնք իրենց բնակութեան համար որոշուած են, եւ կամ մասնաւոր կերպով շինուած դարմանարաններու մէջ կը դրուին: Առաջնն կերպով ձկերն իրենց կերակրուն անձամք կը գտնեն, իսկ դարմանարանաց մէջ հարկ է որ ձկենարդը զանոնք կերակրէ: Յայտնի է որ ձկնիկներուն արշուած կերակրուն իրենց բնական կերակրոյն նման պէտք է բլալ, աւսոփ եւ անոնեց՝ որոնք ջրային խոտերով ու միջատաներով կ'ապրին, այսպիսի խոտեր եւ որդեր պէտք է տալ: Սակայն աս աւազակներուն նաեւ եփուած եւ մանրած որու (պիլցա), հաց, մանրած կառաւատի (ինչին թիֆուունու) խմոր եւ այն իրնայ արուիլ: Իսկ ան ձկերուն որոնց կերակրուն ուրիշ տեսակ ձկեր են, բերդմանաւորուած ձկնիկթ եւ կամ ձուէն նոր ելած պղոտիկ ձկնիկներ, եւ եթէ ասոնք չեն դանուիր, եփուած եւ մանրած միս տալու. է: Միայն թէ երբեմն երբեմն ջուրն աս մերու մնացորդներէն պէտք է մաքրել:

Այսպիսի արուեստական կերպով թէ ծովի եւ թէ գետի ձկերը մէծ բազմութեամբ կ'աճին եւ շատ շահագեր են, մասնաւոր հիմակուան ժամանակու որ շոգենաները ծովերու եւ գետերու մէջ յաճախելով, թէ ձուերուն եւ թէ պղոտիկ ձկնիկներուն մէծ վնաս կու տան եւ շատ տեղեր ձկերուն նուազելուն պատճառ կ'ըլլան:

— ա ն ա շ շ ջ ջ ջ —

ՄԱՂԱՐ ՄՇԱԿՈՒԹԵՐՆ

Գարդենի (Gardenia).

Օսաղկանոցի թուփի մըն է եւ իր գեղեցիկ անուշան ծաղկին համար եւրոպայի ամէն կողմը կը մշակուի: Գլխաւոր տեսակներն են. Ծաղկաբեր գ. (G. florida). սրուն բուն տեղն արեւելեան Հնդկաստան է, տանկը մշակալար եւ մաշկանան տերեւներ եւ մէծ, սպիտակագոյն եւ գեղեցիկ հոտով ծաղկի անի, օրոնք ճիշերուն ծայրերը կը բայցուի: Ասոր բարդ ծաղկով տեսալը շատ յարդի է: Տնկերը շափաւոր մէծութեամբ ընձանակներու մէջ կը արնկուին եւ ծաղկանոցաց ու ջնդմնոցաց մէջ կը պահուին. միայն ամառուան տաք ամիները պարտեզին մէջ ցորս հուվերէ պաշտպանեալ տեղ մը պէտք է գնել եւ շափաւոր ջուր տալ: Իրենց հողը պարար բայց աւաղովլ խառն պէտք է ըլլալ. երկու տարին մէկ անգամ ծաղկի ժամանակն անցնելն ետքը անկերն աւելի խանաւութիւն չիկրնար կը: Գեղասոր գ. (G. mussiaenda formosa). Գարդանենայի անտառներուն մէջ բումով գեղեցիկ առանի մըն է, որուն ձագարաձեւ ճերմակ եւ անկոթ ծաղկիները մէջ մէկ համ տերեւներն եւ աւատաց լցոյ կ'ուզէ. բայց ասկէ աւելի տաքութիւն եւ մանաւանդ շափէն աւելի խանաւութիւն չիկրնար կը: Գեղասոր գ. (G. Thun-

bergia). Աս տունիլը ծառի նման աճում ունի եւ հասարակորդն 6—8 տաք երկայն կ'ըլլայ. անուշահոտ գեղեցիկ ծաղկիները ճիւղերուն ծայրը կը բացուին, ու ճերմակ գոյն եւ սկաւառակի ձեւ ունին: Իր բուն աեղը բարեյուաց հրուանդանն է: Թէ աղաւարայով եւ թէ սերմով կրնայ բազմացուիլ: Սերմը կակուզ հողավ լեցուած ընձանակի մէջ պէտք է ցանել, եւ զանիկայ մինչեւ եզրը տաք ածուի մը մէջ թաղել: Խակղան հողին երեսու մամուլ ծածկելու է մինչեւ որ սերմերը բուններու սկսին. անկէ ետքը մամուլ պէտք է վերցընել եւ հողը քիչ մը թրջել: Աղաւարայի ճիւղերը մայր անկերուն ընձանակի փոխելու ժամանակի կորելու եւ մեյմէկ համ աւանձին ընձանակներու մէջ տնկելու է. ասոնց հողն անտառի հողի, քիչ մը բարակ կաւի եւ երեք մասին մէկ մաս գետի աւաղով խառնուրդ պէտք է ըլլալ: Երբ որ արմաններն ընձանակին հողը բարորպին կը լեցընեն, ծաղկի ժամանակին անցնելին ետքը անկերն աւելի մեծ ընձանակներու. մէջ պէտք է անկել եւ հողը փոխել: Ամուր զիրենք այնչափ ժամանակ պարտեզը դնելու է մինչեւ որ ծաղկի կոկնաներն սկսին երեւալ, անկէ ետքը կեռուուան արեւ տեսնող խցի մը պատուհաններուն առջեւը պէտք է բերել եւ յաճախ ջրել: Աս աեսակ Գարդենին 0—8 աստիճան տաքութիւն ունեցող խցի մը մէջ կրնայ ձմերել. ասկայն աս ժամանակի շատ քիչ ջուր տալու է եւ անկերը փոշելն պէտք է պաշտպանել՝ որ իրենց շատ վնասակար է:

Հառաւիրգի (Erica).

Հառաւիրգին որ հիմայ եւրոպայի մէջ 300էն տեւի իրենց ծաղկովն իրարմէ զանազան աւազակներ աւնի, տաք երկիրներու եւ գլխաւորաբար բարեյուաց հրուանդանի թուփ մըն է, եւ աս պատճառու ընձանակի մէջ կը մշակուի: Իր մշակութիւնը շատ հոգ ու մասգրաւթիւն կը պահանջէ: Հողը փոտած տերեւի կամ փայտի¹ հող պէտք է ըլլալ, որուն մէջ նաեւ քիչ մ'աւազ եւ ովթ մասին մէկ մաս պարար հող պէտք է խառնել: Հասարակ պարտեզի հողը մէջ ամենէւին չիկրնար ամիլ: Ամառը պարտեզի կամ պատ օդի մէջ շուգ մը գնելու է եւ տաք օրեր յաճախ պէտք է ջրել, այնպէս որ հողն ընձանակին մէջ միշտ թաց մնայ: Սակայն շափէն աւելի թացութիւնն աւ պնկերուն կը վնաս աւ տաք է նայիլ որ ջուրը հողէն դիւրաւ անցնի եւ ընձանակին ծաղկեւն ժամանակին ծաղկէն դուրս կ'ուզէ: Աս բանս գիւրացընելու համար ընձանակին յատակը կարդ մը իմաքար (շատ պղատիկ կատրներ) պէտք է գնել: Կոյնապէս անկերուն հողը կամ հողը փոխելու ժամանակի սովոր կամ անկերն աստիճան տաքութիւն, առատուց եւ կարելի եղածին շափ յաճախ նոր օդ կ'ուզեն. իսկ ջուր միայն այնչափ որ հողը բարորպին չըղոնայ:

Հառաւիրգին կամ սերմով եւ կամ աղաւարայով կը բազմանայ: Սերմն ընձանակներու մէջ շատ ցանցառ պէտք է ցանել, վրան բարակ կարտուած մամուլ տարածել, եւ ընձանակները ջերմանոցի մէջ գնել: Երբ որ բումունելու կը սկսին, կամաց կամաց մասաղ անկերն օդի վարժեցնելու

¹ Փոտած փայտի հողն անտառներու մէջ կորուած ծառի բներուն մէջները կը գոնուի, ուր անձրեւը փայտին մէջ մըտնելով զանիկայ կը փոտացընէ եւ կատարեալ աւ հող մը կարգնեն: Աս հողը շատ աեսակ անկերուն մշակութեան համար անհրաժեշտ հարկաւոր է:

բայց միշտ շակը տեղ գնելու է։ Ազուրան տարւյն զանազան ժամանակներն եւ դվիսաւորաբար աշխան կ'ըլլայ։ կըտրուած ճիւղերն աւազով խառն տերեւահովալ կամ փայահովալ լեցուած ընձանակներու մէջ պէտք է տնկել, որուն յստակը կարդ մը պզտի խճաքար լիցընելու եւ ծաղկամուցի մէջ զնելու է. ընձանակներուն վրայ ապակւոյ կտորով մը պէտք է ծածկել, բայց ամէն օր անոր վրայ ժողովուած խոնաւութիւնը կամ քրամիքը պէտք է որել, որպէս զի աղօւրանները չափէն աւելի խոնաւութիւն չունենան եւ չփատին։ Ազուրայից շուտով ածման շատ օգուտ կ'ընէ հողին երեսը բարակ կտրուած մամուվ ծածկել։ Հաւամքոդին շատ մեծ ընձանակ չուզէր, սակայն իր հողն ամէն տարի փոխելու է։

ՄԱՆՐԱԼՈՒՐՔ ԵՎ ԶՈՒՄՐՃԱԼԻՔ

Այլանգակ կտակ մը։

Անդիպայի ատենակալաց խորհուրդն աս օրերս երեւելի դատ մ'որոշելու զբաղած է, որ անդղիական այլանգակութեան նոր ապացոյց մըն է։ Անցած դարուն դէպ ի վերջերը բնեկեր թէլրուսպն անուամբ հարուստ վաճառական մ'իր ունեցած ստակին գումարն ուղեց իմանալ եւ հաջուեցիրը քննելով՝ անոր մէջ 600,000 սդէրին պատրաստ ստակ եւ տարին 4500 սդէրին մուտք բերող հաստատուն կալուածներ գտաւ, որով ընդ ամենայն իր տարեկան մուտքն 30,000 սդէրինի (4%, միլին օւմանեան դահէկան) կը հասնէր։ Աս գումարը բաւական էր իր երեք որդւոցն աղէկ ապագայ մը պատրաստելու։ Սակայն վաճառականին ասիկայ բաւական չերեցցաւ. ինքն ուղեց Անդիպայի մէջ երեք այնպիսի ընտանիք հնմել՝ սրոնք իրենց հարուստութեամբ նոյն երկրին մէջ իրենց հաւասարը չունենան։ Ուստի այլանգակ կտակ մ'ըրաւ որ իր մահուանէն ետքը (61 տարի յառաջ) բացուելով՝ մէջն հետեւեալ որոշումները գլունուեցան։ Իր հարստութիւնն ոչ իր որդիին եւ ոչ ալ իր թոռներն որոնք իր մահուան ժամանակ 6 էին, պիտ'որ ժամանգելին այլ գործակալութեան մը պիտ'որ յանցնուէր եւ ամէն տարի անոր շահն եւ շահն շահը վրան աւելցուելով պիտ'որ ամէք մինչեւ որ իր երեք որդիին եւ 6 թոռները մեռնէին։ Անկէ ետքը բավանդակ գումարն երեք հաւասար մաս պիտ'որ բաժնուէին եւ իր արու թոռանց թոռներուն մէջն երեք ամենէն երեցներուն պիտ'որ տրուէր։ Կտակադիրն աս զարմանալի որոշման վերին աս ալ աւելցուցած էր, Որոյնետեւ եւ իմ բոլոր ստացուածն իմ շանքովս եւ երեսին քրտմնքովը շահած եմ, կը յուսամ թէ դատաւորը իմ որոշման ընդդիմութիւն չէն հաներ։

Թէլրուսպնին մահուանէն անմիջապէս ետքն աս կտակին վրայ կ'է ելու. իր որդիը գտատաստանի ելան եւ ուղեցին կըտակն անվասէր ցուցընել. սակայն գտատաստանը զննիկայ վաւեր վճռեց. միայն խորհրդանցը նոր օրէկը մը սահմանեց որ անկէ ետքը ժառանգութեան բաժանումը միայն 21 տարի ուշացուի։ Երկու տարի յառաջ իր թոռանցը վերջինը մեռաւ եւ նոյն ժամանակը դարձեալ գտատաստան մը բացուեցաւ, որովհետեւ չորս հոգի աս ստակն իրենց օրինաւոր ժառանգութիւնը կը համարին, երկուքն իբրեւ թէլրուսպնի ցեղին ամենէն երեցներն իսկ միւս երկուքն իբրեւ աւելի մօտաւոր ազգականներ։ Ատենակալաց խորհուրդն հիմայ աս վէճը պիտ'որ որոշէ։ Իսկ ստակի գումարին գտով, հաշիւ եղած է որ անիկայ մինչեւ բաժանման ժամանակն 32 միլիոն սդէրինի պիտ'որ հասնէր, միայն թէ 60 տարուան միջոցին մէջ այնչափ վէճեր եւ դատաստաններ եղան եւ փաստաբաններն ու գործականներն անկէ այնչափ կլիցին՝ որ հիմայ հազիւ այնչափ մնացած է որշափ որ էր գտուած ժամանակն։ Ասիկայ աղէկ պատիք մը կ'ըլլար կտակագրին եթէ կարող ըլլար իմանալ թէ իր այլանդակ

որոշումն՝ որով իր օրինաւոր ժառանգները զրկեց, միայն փաստաբանաց եւ գործակալաց ընտանիքը պարարտացընելու ծառայցին, եւ իր անունը փոխանակ հարուստ ընտանեաց պատիւ ըլլարու, երբեւ ունայնասէր եւ այլանդակ կը յիշու։

Ժանտագամնինի ժառ։

Ժանտագամնին (Մանականելու) Ամերիկայի աստաիկ թունաւոր ծառերէն մէկն է. ծառը մեծ գամանենւոյ (երբ ուղու) կը նմանի, իսկ պտուղը խնձորի ձեւ ունի; Իր կեղեւին, տերեւներուն եւ պտղոյն հիւթը սաստիկ թոյն մըն է, որուն դէմ աղջուրն իբրեւ գեղմթափ կը գործածուի։ Ամերիկայի վայրէնիք իրենց զէնքերն աս հիւթով կը թունաւորին։ Գումարն անուանի բնագէտն աս թոյնին սաստիկութիւնը փորձելու համար հետեւեալ փորձն ըրաւ. Պրիւսսիկ մէջ վայրէնի ամերիկացոց նետ մը գտաւ որուն ծայրն հարիւր տարի յառաջ նոյն հիւթին մէջ թաթիսուած էր. ուղեղով իմանալ որ արդեօք թոյնը գեռ իր գորութիւնը պահած է նետին ծայրովը չուն մը վիրաւորեց։ Անաստունը քիչ ժամանակուան մէջ սաստիկ տանչուելով սատակեցաւ։ Ճամբորդները կը հաստատեն թէ նաեւ ժանտագամնինին շուքը մահաբեր է, եւ եթէ մէկն յանդգնի անոր տակը պատկիւ ու քննանալ, ալ չիկրնար նորէն արթընաւ։

Զանազան տէրութեանց ունեցած նաւերուն չափը։

Միարանեալ տէրութիւնք 5,512,000 տակառաւաչափ բէռ կրող նաւեր ունին, Անդղիա 5,042,270. Գաղղիա 716,140. Խտալական տէրութիւնք 546,462. Աւստրիա 322,447. Հունաստան բնեղդիա 456,462. Սպանիա 379,421. Բրուսիա 368,729 Տանիմարգա 208,109. Նորվէկիա 338,631. Շուետա 147,928. Հարաւային Ամերիկայ 193,735. Պրեմեն 190,000. Համարուկ 119,884. Ռուսաստան 103,509 տակառաւաչափ։

Կորակինը մկնորութիւն։

Վուրերա տանտէր մ'իր տան մէջի մկերը ջնջելու համար հետեւեալ միջոցը գործածեց որ շատ յաջող ելք ունեցաւ, Գլխաւորաբար յարկամէջը (Պահան էլէ) աս անսանիիներով լեցուն էր, անոր համար բարակ շրւանի մը ծայրը կարթ (օւնու) մը կապէց վրան խորոված պանրի կտր մ'անցուց ու վերէն այնպէս կախեց, որ կարթը գետնէն քիչ մը բարձր մնայ։ Մկերէն մէկը պանրին հոտէն հրապուրուած՝ եկաւ վեր յատքեց եւ զանիկայ խածաւ, բայց բերանը կարթին անցնելով անկէ կախուած մնաց։ Իր հանած դրդինն եւ աղաղակը միւս մկերն այնպէս զարհութեցուց որ ամէնը նոյն անէն փախան ու գրացներուն տունը տարածուեցան։

Ազդու դեղ։

“ԵՇէր բժիշկ, ըստ հիւանդ մը զինքը դարձանող բժշկին, այնչափ ժամանակ է որ քու գարմաններդ կ'ընդունիմ եւ օգուտ չէմ գտնէր, կ'երեւայ թէ իմ հիւանդութեանս ըուն արթաված կ'է անդամնէն բորբովինին պարատաի։ ‘Եթէ աս է ձեռ բաղդանքը պատասխանէց բժշկին, անդիջապէս ամենէն աղդու եւ միակ դարմանն կ'ընդունիմ է անդամնէնիք. աս ըսերով ձեռքի գաւազանինին հիւանդին քովը կեցած է ալ ուղարկաց կտր կամ պատասխանէց բժշկին։’”

Աղէկ լսելու դարման։

Փիլիսոփաները կը համարին թէ աշքը գոցելով լսողութիւնը կը զօրացնէն։ Զուարձասէր մարդ կարծիքը լսելով՝ ըստ սուդի աս պատճառիս համար է որ կիրակի օրեւը քարոզի ժամանակ այնչափ աշքէր կը գոյցուին։

Կարճ պատասխան։

“Աղամ որչափ ժամանակ գրախանին մէջ մասց, հարցուց կին մ'իր ամուսնուն։ Մուարձասէր մարդ կարծիքը լսելով՝ ըստ սուդի աս պատճառիս համար է որ կիրակի օրեւը քարոզի ժամանակ այնչափ աշքէր կը գոյցուին։”